

תשורה

מכינוס והתוועדות הכנה

ל"א ניסן תשפ"ב

מאה ועשרים שנה

כ"א אדר-ראשון, ה'תשפ"ב

מאנטרעאל, קנדה

פתח דבר

באשר שאנו עומדים בחדשי הכנה הקרובים ליום הבהיר ויום הגדול י"א ניסן, מאה ועשרים שנה, להולדת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הנה כאו"א מאנ"ש והשלוחים, בכל רחבי תבל, מחפשים איך ומהו הדרך הכי מתאים איך להכין את עצמם, את עירם וכל המקורבים שלהם, ליום גדול זה. ואיזה מתנות יהיו ראויים להגיש לרגל יובל המאה ועשרים לגילוי מלכנו בעולם הזה הגשמי.

הנה, אין צורך לחפש יותר מאשר בשיחות קודש של נשיא דורנו בעצמו. הנה בשנת תשמ"ב, בהמשך לחגיגת שמונים שנה להולדתו, עשה כ"ק אדמו"ר רעש ושטורעם הכי גדול, שכל האיחולים והברכות וכו' הם רק חיצוניות שבחיצוניות, ואילו הפנימיות שבפנימיות ה"ה בהוצאה לאור של קבצי וספרי חידושי תורה ודרש שיכתבו חידושי תורה בכל העולם ויעשו "טראסק" מזה בכל העולם, עד שמשך למעלה מחצי שנה דיבר ע"ז בהתוועדויות וכו'.

הרי מובן, שכשמחפשים איזה מתנות להגיש, יש קודם כל, מתנה אחת ברורה, ספר חידושי תורה! זוהי בקשתו של הרבי בעצמו!

אין צורך להבהיר שיש מקום וצורך לעוד מתנות וכו' כמתאים ליובל המאה ועשרים. אך לכל לראש, צריך להיות ברור, שבכל עיר יצא לאור ספר חידושי תורה לרגל י"א ניסן תשפ"ב מאה ועשרים שנה!

ובכדי לעורר את קהל השלוחים, תמימים ואנ"ש עד"ז, הננו מוציאים לאור קובץ ליקוט של כל השיחות מתוך ההתוועדויות בהם דיבר כ"ק אדמו"ר

ע"ד הקובצים והספרים, בשנת תשמ"ב-ג. וכן כמה מענות מתקופה ההיא בקשר לקובצים וספרים אלו עליהם דיבר כ"ק אדמו"ר.

בסוף, מובא בזה בפרסום ראשון, מענת כ"ק אדמו"ר להרב יצחק מאיר שי' גורארי שהואיל לענות על ההוצאה לאור של קובץ פלפול התלמידים בישיבת תות"ל מאנטרעאל, קנדה לכבוד י"א ניסן ה'תשל"ו וגם מסר סך של \$30 כהשתתפותו בהוצאה לאור. ותודתנו נתונה לו על שהואיל למסרה לנו ע"מ לזכות בה את הרבים.

ויהי רצון לבורא עולם שנזכה כבר להתראות עם כ"ק אדמו"ר שהנה כבר עברו ר"ל כמעט עשרים ושמונה שנים (!) שאיננו זוכים לחזות בפני קודשו שנזכה כבר לראות ולשמוע את כ"ק אדמו"ר ממש בגשמיות ונחגוג ביחד עם כ"ק אדמו"ר את היובל המאה ועשרים ועוד קודם לכן ותיכף ומיד ממש.

תלמידים השלוחים

ישיבת אור מנחם קוט לוק

כ"א אדר"ר, שבעה שבועות לי"א ניסן מאה ועשרים שנה

ליקוט משיחות קודש תשמי"ב - תשמי"ג

ע"ד הדפסת קובצי חידושי תורה מרבנים וגדולים בתורה

בכל מקום ומקום - לכבוד י"א ניסן

בשעה שבאים לאדם כזה והוא רואה שהמטרה איננה שידבר בשבחו של פלוני, אשר אז הוא חושב אולי שזה נועד לשם התפארות, להגדיל ולהתייחר וכו' אלא המטרה היא כתיבת והדפסת חידושי תורה, הוא מסתכל על הדבר בצורה שונה.

ועוד נקודה בדבר: כאשר מבקשים ממנו שידבר בשבחו של פלוני הרי זה קשור בכמה תנאים: הוא צריך להיות שייך לעצם הדבר; הוא צריך להכיר את מעלותיו של חבירו, והכרתו צריכה להיות במידה המתאימה וכו'. שונה הדבר בכתיבת חידושי תורה שהרי הוא במקצועו רב, גאון, מחדש חידושים ומפלפל פלפולים, ראש ישיבה, או כיו"ב. זהו עיקר חייו ובכך הוא שקוע במשך רוב היום.

הרי מובן, איפוא, שאם הוא "ירד ממדרגתו" כדי לספר בשבחו של

א

ליל י"ג ניסן

(התוועדויות ח"ג עמ' 1269 ואילך) ש...כג. בנוגע לפועל:

כל אלו שהשפיעו עליהם ופעלו אצלם שיתנו ברכות ואיחולים וכו' - הרי כל אלה מהם השייכים לזה, יש להשתדל שיוסיפו בלימוד התורה, וגם זאת באותה מידה של פירסום (כמו הענינים החיצוניים).

כלומר: אלה מביניהם השייכים לחדש חידושי תורה, שהשתדלו והצליחו בעזר השם שיצטרפו למברכים ולמאחלים וכו' -

שיוציאו לאור "קובץ" שבו יודפסו "חידושי תורה" שהם יכתבו לא על מנת להתייחר ח"ו, ובכל אופן - זה הרי ענין השייך ל"כוונת הלב", ואין אדם יודע מה בלבו של חבירו, ויש לדון את כולם לכף זכות.

בו"ד; כ"ש וק"ו שהוא צריך להתעמק להיות באמת ראוי לכבוד זה!
יותר ולהוסיף בחידושי תורה.

ובפרט כאשר לוקחים בחשבון את העובדה שבטבע האדם - למעט בגדלותו של חברו!

לאחר מכן עליו לקבץ חידושי תורה מכמה אנשים יחדיו, ומהם יראו וכן יעשו רבים; וזה גם יקל את עבודתו של "שליח" במדינה או בעיר אחרת שגם הוא יעשה אותו דבר.

זאת ועוד אחרת: אדמו"ר הזקן כותב בקשר לאהבת ישראל (המביאה ממילא לכבוד ישראל) שיש לאהוב כל יהודי ולקרבו לתורה, והן לא לא הפסיד שכר מצות אהבת רעים. ומזה מובן גם בנוגע לכבוד ישראל: והן לא (גם אם הכבוד לא מגיע לו) לא הפסיד כו'.

ובשעה שיהיו הרבה חידושי תורה, אזי נבוא אל העיקר: קירוב קץ הגלות.

וכאשר מתבוננים בנקודה זו - הרי "תן לחכם ויחכם עוד", למדים כמה וכמה דרכים ואופנים כיצד לבצע זאת בצורה הטובה ביותר.

ובפרט שהמדובר הוא ביהודי כזה שכבר חידש ענינים בתורה וכאשה יזרזוהו יחדש עוד ענינים; הרי ליהודי כזה בטח שמגיע כבוד רב.

וכאמור, הדבר מובן בקל וחומר מן העובדה שאפשר לדבר עם יהודי ע"ד דיבורים בשבחו של פלוני כו' - היות שחידושי תורה זהו עיקר עיסוקו.

כד. נקודת האמור:

רצוי מאד שעל ידי הפעולות האלו יתוספו חידושי תורה, והדבר יפעל, בלשון הידוע "בי ובהשומעים" ובכל אלה שעומדים אתם בקשר.

והרי כאשר חידושי התורה יתפרסמו כראוי זה יוסיף בכבוד וכו' וכו'.

וזאת תהי' תועלת הרבים - כי ע"י הדפסת חידושי תורה של גדולים בתורה, גדולים כאלה ש"שמעם הולך בכל המדינות" או במדינה אחת

ובכל ענינים כגון אלה הרי אם יתנו יותר כבוד ליהודי ממה שמגיע לו - על שם העתיד - זה בודאי לא יזיק; ואדרבה העובדה שנותנים לו כבוד יותר ממה שמגיע לו מכשירה אותו

אחד, הרי טבע הדברים (הנ"ל) מחייב שתהי' כאן אחדות התורה. איחוד של כמה וכמה חלקים, בתור כמה אופני הלימוד וכיו"ב.

ועוד נקודה בדבר היות שבמציאות התורה היא "תורה אחת" הרי כאשר נוסף חידוש בחלק מסויים שבתורה - הרי זה מוסיף חידוש בכל התורה.

* * *

כח... וכאמור, כל המוסיף הרי זה משובח, הן בכמות והן באיכות.

וזאת - בנוסף להוספה בכמות ובאיכות בכל הענינים המדוברים לעיל, כולל המבצעים והופעת קובצי חידושי תורה.

ובקובצים הללו, צריכה ההדגשה להיות על ענין האחדות: אין זה ח"ו ענין של פירוד, על מנת להיות שונים וחלוקים מאחרים וכו', "ראו מה בין בני כו" - אלא להיפך, יש לראות שישתתפו בזה מכל החוגים האפשריים.

ובעצם לא יצטרכו להתייגע כל כך; אם רק תהי הגישה בדרכי נועם ובדרכי שלום ובכבוד המתאים, וכבוד

או בכל החוגים או בחוג אחד - הרי "מיני ומינייהו אתקלס שמא עילאה", כלומר, הדבר מוסיף בקידוש שם שמים,

ועד שזה מביא את העיקר - קירוב זמן ביאת משיח צדקנו, שאז משיח ילמד תורה את העם כולו, במהרה בימינו ממש.

* * *

כזו... וכאן אנו באים שוב למה שהוזכר לעיל - בדבר הוצאה לאור של קובצי חידושי תורה, שגם בקובצים אלה יתבטא חידושו הנ"ל של הצ"צ, איחוד כל חלקי ואופני התורה.

כבר אמרו חז"ל שבטבע אין דעותיהם של בני אדם שוות. כתוצאה מכך הרי גם בלימוד התורה אין דעות בני אדם שוות: יש לך אדם שרוב עסקו בסדר זרעים ויש שרוב עסקו בסדר מועד. וכיוצא בזה יש לך מי שעסקו באגדה; וכיו"ב. וכשם שחלוקים בסוגיות וענינים הנלמדים כך חלוקים באופן הלימוד: יש שעיקרו בבקיאות ויש עיקרו בפלפול וכו'.

וכאשר כמה וכמה יהודים ידפיסו את חידושי התורה שלהם בקובץ

ונוסף לזה - ללקט מכל חידושי תורה אלו את הענינים שהם באופן ד"תפארת שבתפארת", ולהדפיסם באופן מיוחד בפ"ע.

* * *

ג

יום ב' דחג השבועות
(שם, עמ' 1579 ואילך)

לב. כאן המקום להזכיר ולעורר אודות המדובר בחודש ניסן (שיחת אור ל"ג ניסן) בקשר להוצאה לאור דקובצי חידושי תורה.

ודובר שענין זה צריך להיות בב' אופנים:

(א) להדפיס קובצי חידושי תורה בכל מדינה ומדינה בפני עצמה (ועד"ז בנוגע לכל עיר שהיא בבחי' "עיר גדולה לאלקים"), ע"ז שיאספו חידושי תורה מה"גדולים" הנמצאים במדינה ההיא (למרות שלפי ערך ה"גדולים" הנמצאים במדינה אחרת אינם נחשבים ל"גדולים" בתורה). וכאשר ישנו ספק אודות פלוני האם הוא נחשב ל"גדול" - אזי ספיקא לחומרא, והחומרא היא - שגם הוא יתייגע ויחדש חידושים בתורה, ובידעו שחידושו יודפסו בשמו,

מרובה יותר ממה שמתאים - הרי בטח שתהיינה תוצאות.

וכאשר נוסף בחלק אחד בתורה, נוסף, כאמור בכל התורה כולה, בתורתו של כל אחד ואחד מישראל, ובתורתו של כלל ישראל.

* * *

ב

ש"פ שמיני, מבה"ח אייר
(שם, עמ' 1361 ואילך)

נב. ...ועד"ז בנוגע להוצאה לאור דקובצי חידושי תורה, בהמשך לפעולות שנערכו ל"א ניסן - כפי שנתבאר לעיל בארוכה (שיחת אור ל"ג ניסן) שנוסף על הענינים דחיצוניות שבחיצוניות כו', צריכים לעסוק גם בעניני פנימיות, ועד לפנימיות שבפנימיות, היינו, לארגן כינוסי תורה וכן להוציא לאור קובצי חידושי תורה, שבהם יודפסו פלפולים וחידושי תורה של בני"מ מכל החוגים [כשם שכללות ענין המבצעים, וכללות הענין דביאת משיח צדקנו קשור לכאו"א מבני"מ מכל החוגים], ולפרסם זאת באופן שכולם יוכלו ליהנות מזה (ב"סטנסיל", ומה טוב - בדפוס ממש).

עם כבודו של פלוני, אלא זהו ענין של הוספה בלימוד התורה באופן ד"לאפשא לה" - ע"י כתיבת חידושי תורה, והוצאתם לאור בדפוס, כדי שגם הזולת יוכל ללמוד מתוכם] - הנה ישנם כאלו המסתפקים בזה שקיבלו כבר כמה חידושי תורה באופן של כתב, ולכן הולכים לישון מבלי לחשוב אודות הדפסת חידושי תורה אלו; ישנם כאלו שרק דיברו עם פלוני אודות כתיבת חידושי תורה, ועדיין לא קיבלו זאת אפילו בכתב; וישנם "נמושות שבנמושות" שלא התחילו כלל לעסוק בזה, וחושבים שכאשר תהי' "עת רצון" אזי ידברו עם פלוני אודות כתיבת חידושי תורה!

- לא כדאי לבזבז את הזמן כדי לימנות את כל חילוקי הדרגות באופן ההנהגה הבלתי-רצוי, ומוטב לנצל את הזמן כדי לדבר אודות הליכה "מחיל אל חיל" בכל עניני תורה ומצוותי, שכל א' מהם קשור עם הקב"ה שהוא תכלית השלימות, ולכן יכולים וצריכים להוסיף תמיד בענינים אלו - "מחיל אל חיל". זאת אומרת: למרות שביום זה עבד את עבודתו בשלימות - הרי זה רק לפי ערך השלימות המתאימה ליום זה,

אזי בודאי שישתדל שהדבר יעשה בתכלית השלימות.

(ב) היות שהתורה "כללות ופרטות נאמרה" הנה נוסף על הקובצים שיצאו לאור בכל מדינה (או עיר) בפני עצמה - כדאי גם להוציא לאור קובץ כללי מיוחד ומובחר, שבו יודפסו החידושים המובחרים של גדולי התורה שבכל המדינות כולם.

והנה, למרות שכבר עבר משך זמן מאז שדובר אודות ענין זה - לא רואים עדיין את התוצאות בפועל ממש, היינו, קובצי חידושי תורה מודפסים ומכורכים בפועל ממש, באופן שיכולים ללמוד מתוכם!

ידוע מה שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהתחלת פעילותו ועבודתו באמריקה, שישנם כאלו שברגע הראשון ששומעים אודות ענין מסויים מתרגשים הם ומתלהבים ביותר אבל תיכף ומיד לאח"ז עוסקים הם בענינים אחרים ושוכחים אודות התלהבותם הקודמת.

ועד"ז בעניננו: למרות שדיברו וביקשו וזירזו אודות ענין הנ"ל [שלא כדעת הטועים שזהו ענין הקשור

[וענין זה שייך ביותר ל"זמן מתן תורתנו" שאז הבטיח הקב"ה לבני"י "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים", ומבואר הבעה"ט ש"ממלכת כהנים" קאי על כהנים גדולים, זאת אומרת, שבמ"ת ניתן כח לכאו"א מבני"י שעבודתו תוכל להיות בדוגמת עבודת הכה"ג (האדם הקדוש ביותר בבני"י) ביוהכ"פ (הזמן הקדוש ביותר במשך השנה - "יום הקדוש") בקדש הקדשים (המקום המקודש ביותר בעולם) - אלא צריכים לגלות נתינת כח זו מהכח אל הפועל].

ועד"ז מובן בנוגע לענייננו: גם כאשר עסקו בזה באופן של טירחא ויגיעה, והכינו לדפוס חלק מהחידושי תורה, וכיו"ב, הנה למרות שזוהי עבודה חשובה וקדושה, ומגיע עבור זה "ש"י עולמות" וכו' - אעפ"כ, כל זמן שלא מסיימים את הפעולה בזה, באופן שהקובצים הנ"ל יהיו מונחים על השולחן לאחרי ההדפסה והכריכה (באופן שכאו"א יוכל להשיגם) - אין זו "עבודה תמה"!

ומובן, שאין הכוונה לאמירת דברי מוסר ב"התוועדות חסידית", אלא הכוונה היא - מעשה בפועל:

ואילו למחרת עליו להוסיף בעבודתו באופן ד"מעלין בקודש", כי "כל יומא ויומא עביד עבידתי".

אבל אעפ"כ מדברים אודות ענין זה - כדי שיראו שעדיין לא קיימו את הדברים בפועל ממש, כי אפילו אם התחילו לעסוק בענין זה, במחשבה ובדיבור ואפילו במעשה - הנה כל זמן שקובצים אלו לא נדפסו ונכרכו (שאיז יכול כאו"א לעיין וללמוד בהם, ובאופן שהלימוד יביא לידי מעשה בפועל) - לא התבצע תכלית הענין כלל!

וכמובן בפשטות שישנם ענינים שבהם גם "מקצת" הוא דבר חשוב, ע"ד חצי שיעור וכיו"ב, וישנם ענינים שבהם דרוש שלימות הענין, וכל זמן שאין זה ענין שלם - אזי חסר כללות הענין.

דוגמא לדבר: הכשר מצוה ומצוה; עבודה שאינה תמה ועבודה תמה - היינו, שגם כאשר מדובר אודות עבודה בביהמ"ק, ועד לעבודת הכה"ג בקד"ק, אין עבודה זו נחשבת ל"עבודה תמה" אלא כאשר אין אחרי' עבודה, לפי שבזה נסתיימה העבודה בשלימותה.

אחד בני ישראל" כפשוטו, היינו, שכל בני" יצאו מהגלות, במהרה בימינו ממש, ובעגלא דידן.

* * *

ד

ליל י"ב סיון

(שם עמ' 1619)

...כב. כאן המקום להזכיר פעם נוספת אודות הוצאה לאור דקובצי חידושי תורה - לכל לראש, קובץ חידושי תורה מכל ה"גדולים" שבכל מדינה (ובכל עיר המתאימה לזה), ונוסף לזה - לבחור מכל קובצים אלו את המובחר שבמובחר, ראשית שבראשית, ולהוציאם לאור בקובץ מיוחד (כמדובר בהתוועדות שלפנ"ז (שיחת יום ב' דחגה"ש סל"ב)).

וכל הזריז וכל המקדים - הרי זה משובח. וכמובן, שכל זה בתנאי שהזריזות לא תפגע באיכות ובכמות דחידושי התורה שיודפסו בקובצים אלו, ולא תפגע בהגהה המתאימה.

ויה"ר שיתוסף בכללות הענין דלימוד התורה וקיום המצוות אצל כאו"א מישראל, וזו תהי' הכנה קרובה לקיום היעוד "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", כמובא גם

אלו שאוחזים באמצע ההתעסקות בענין זה - יזדרזו להגיע לסיומם וחותם הענין, באופן ד"עבודה תמה", ועאכו"כ בנוגע לאלו שרק התחילו לעסוק בענין זה, ועאכו"כ בנוגע לאלו שביכלתם לעסוק בזה ועדיין לא עסקו בזה רחמנא ליצלן, שהרחמנות עליהם גדולה ביותר, מאחר שבזבזו ימים ושבועות וחדשים שבהם יכלו לפעול את כללות ענין הגאולה עבורם, עבור בני ביתם, ועבור כללות ישראל - ע"י הוספת מעשה טוב בכלל, כולל - הוספת מעשה טוב באופן שכתוצאה מזה היו יוצאים לאור קובצי חידושי תורה הנ"ל.

והעיקר הוא - לעסוק בזה באופן של זריזות, ויפה שעה אחת קודם, כי מדובר אודות הוספה בלימוד התורה ובחידושי תורה באופן ד"לאפשא לה". וגם אלו שרוצים לקשר זאת עם ענינים אחרים "געזונטערהייט", אבל שידעו גם הם שהעיקר בזה הוא - הוספה בחידושי תורה באופן ד"לאפשה לה".

ויה"ר שע"י הדפסת קובצי חידושי תורה הנ"ל, באופן שמלקטים את כל החידושים ביחד - נזכה בקרוב ממש לקיום היעוד ד"ואתם תלוקטו לאחד

וזו תהי הכנה קרובה לשלימות התורה אצל כאו"א מישראל - שלימות התורה ביחד עם שלימות העם, ואז יהי גם הענין דשלימות הארץ. וכל זה יהי באופן ד"אחישנה" ב"אחישנה" גופא.

* * *

ו

ש"פ נצו"י

(שם עמ' 2237 ואילך)

וכאן המקום לעורר גם אודות ה"הוצאה לאור" דקובצי חידושי תורה (כמדובר כמ"פ לאחרונה) - שגם בזה מודגש ענין האחדות, היינו, לאחד את כל אלו שכתבו חידושי תורה בקובצים אלו.

ובזה מודגש גם הלשון "הוצאה לאור" כ"מנהג ישראל" ("תורה הוא") לקרוא להדפסת ספר וכיו"ב בשם "הוצאה לאור", שבלשון זה מודגשים ב' פרטים: (א) גם קודם הדפסת הקובץ היו חידושי תורה אלו במציאות, אלא שע"י ההדפסה מוציאים ומגלים אותם - "הוצאה לאור" (ב) ההדפסה היא בבחינת "הוצאה לאור", היינו שעיי"ז נעשים החידושי תורה באופן של אור משא"כ קודם הדפסתם כו'.

בסיום וחותרם ספר יד החזקה ו"משנה תורה" להרמב"ם, ומובא בכ"מ בדברי רבותינו נשיאינו בתורת החסידות.

ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד "ודוד עבדי מלך עליהם ורועה אחד יהי' לכולם" - במהרה בימינו ממש.

* * *

ה

ש"פ ראה מבה"ח אלול

(ח"ד עמ' 2088)

...מא. כאן המקום להזכיר עוד הפעם אודות הדפסת קובצי חידושי תורה בכל מקום ומקום - לסיים זאת בפועל ממש, ובאופן של זריזות.

דהנה למרות שכבר דובר אודות ענין זה כמה פעמים - הולך ונמשך הדבר בעצלתיים, ואפילו אלו הטוענים שהם עוסקים בזה בזריזות - אין זו עדיין הזריזות הדרושה בענין זה.

ועכ"פ - מכאן ולהבא יעסקו בזה בזריזות המתאימה, והמעשה הוא העיקר לסיים את הדפסת הקובצים דחידושי תורה בפועל ממש, כך שעיי"ז יתוסף בלימוד התורה של כו"כ מבני'.

ש"פ בראשית תשמ"ג

(התוועדויות ח"א עמ' 335 ואילך)

...יא. כאן המקום לעורר גם אודות המדובר כמ"פ לאחרונה בקשר להדפסת קובצי חידושי תורה בכל מקום ומקום - שלאחרי הדיבור והזירוז כו"כ פעמים אודות ענין זה, ישנם אמנם מקומות שבהם נדפסו כבר קובצים אלו, אבל ישנם מקומות שבהם מתנהל הענין בעצלתיים (אינני רוצה להשתמש בביטוי חריף יותר)!

וסיבת הדבר - מפני תירוצים שונים ומשונים:

לכל לראש - טוענים הם - הרי זה דבר חידוש גם בדורנו זה, היינו: לא זו בלבד שבדור הקודם לא תבעו ענין זה, אלא בדורנו גופא הרי זה דבר חדש, וא"כ מהו גודל ההכרח לעסוק בענין זה בתכלית הזריזות?!

וישנו מי שטוען: מי יאמר שהכוונה היא שהוא ידפיס קובץ חידושי תורה במקומו - הרי הוא נמצא בעיר קטנה. וא"כ, מספיק עבורו להשתתף בקובץ שמדפיסים במקום מרכזי יותר; הוא לא "בעל גאווה" עד כדי כך שיחשוב שהמקום שבו הוא נמצא חשוב וראוי

[ולאלו שיטענו כיצד אפשר לומר על חידושי התורה שלהם שקודם הדפסתם לא היו באופן של "אור" ח"ו - הרי התשובה לדבר היא בפשטות: ישנם ריבוי חילוקים בנוגע לגודל ומעלת האור, וכמפורש בכתוב (ישעי' ל, כו) "והרי אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שבעתיים כאור שבעת הימים", "שבעתיים הן ארבעים ותשע, וכתוב כאור שבעת הימים, ארבעים ותשע כאור שבעת ימים של עכשיו, נמצא עודף על אור של עכשיו ג' מאות וארבעים ושלושה" (פרש"י שם), ועד"ז ישנו החילוק שבין אור הנר לאור האבוקה, וכיו"ב (כפי שהדבר נוגע גם להלכה - שישנם ענינים שבהם זקוקים לאור הנר דוקא, וישנם ענינים שבהם זקוקים לאור האבוקה, וכיו"ב). וכל זה - אפילו בנוגע לענין האור, ולאח"ז ישנו ענין של מאור כו'.

ועפ"ז מובן כיצד אומרים שע"י ההדפסה נפעל הענין ד"הוצאה לאור", אע"פ שגם לפני"ז הי' כתוב החידושים "מאיר עיני ישראל" - כי ישנם ריבוי חילוקי דרגות בענין האור, ולכן, ע"י ההדפסה - "הוצאה לאור" - נפעל עילוי מיוחד בענין האור].

להוציא קובץ חידושי תורה בפ"ע.

אמנם אין למעט במעלותיו, ובמשך הזמן יגיע למעמד ומצב נעלה יותר מחבירו שנמצא ועומד בראש מקום מרכזי יותר, אבל לעת עתה עכ"פ נמצא הוא בעיר קטנה וכו', ומאחר שהדפסת הקובצים צריכה להיות בהוה - אין זה מן הראוי שיטול לעצמו גדולה כזו להדפיס קובץ בפ"ע, כי במעמדו ומצבו בהוה הרי זה "מחזי כיוהרא!"

ולכן, צריכים לדעת שאין מה לעשות כל חשבונות ושקו"ט הנ"ל - אלא "המעשה הוא העיקר" "טאפארו דא פלאחו" (הגרזן על העץ, מעשה בפועל) - שבכל מקום ומקום יוציאו לאור קובצי חידושי תורה שבהם ישתתפו ויתאחדו כו"כ יהודים מחוגים שונים, וקובצים אלו יצאו לאור באופן של דפוס - כפתגם הידוע שדבר שבדפוס הוא לדורות, והעיקר - בנוגע להוה, שיוכלו ללמוד בקובצים אלו בפועל ממש, תיכף ומיד.

ומאחר "שהמעשה הוא העיקר" - מובן, שע"י הדפסת הקובצים בפועל ממש הושגה המטרה שבענין זה,

וזאת - מבלי הבט מה היו כוונותיו של פלוני, ובאיזה אופן הצליחו לפעול עליו להשתתף בזה, כי בכל אופן שיהי' - הרי רצונו האמיתי הוא כדבעי, ובמכש"כ מפס"ד הרמב"ם (הל' גירושין ספ"ב) שגם כאשר זקוקים לענין של כפי', הרי המעשה בפועל הוא בהתאם לאמיתית ופנימיות רצונו, אלא "יצרו הוא שתקפו", ולכן, כאשר מבטלים אונס זה - מתגלה רצונו העצמי והאמיתי.

[מובן שאין לומר זאת לפלוני, כי עי"ז יכולים לעורר אצלו תנועה הפכית - אבל כן הוא אמיתית הענין]. ועד כדי כך - שסוכ"ס יהי' פלוני אסיר-תודה על זה שזיכו אותו להשתתף בקובצים אלו.

וכפי שראו בפועל ממש אלו שעסקו בדבר כדבעי. ועליהם מוטלת החובה לעודד ולזרז את אלו שעדיין לא סיימו את הפעולה בזה, ולומר להם: תא חזי - גם אצלי היו כו"כ קשיים, ואעפ"כ הצלחתי להתגבר על כל הקשיים בקלות יותר מכפי ששיערתי בתחילה, וסוכ"ס - אפילו אלו שהיו צריכים להתווכח עמהם כו', גם הם הודו על זה שזיכו אותם להשתתף בענין זה.

מה שמדברים אודות הסיוע בגיוס כספים, אע"פ שלכאורה זהו ענין של "שוחד" - הרי זה כדי שהנפש הבהמית לא תבלבל בזה.

וע"ד המסופר אודות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע: במוצאי ר"ה (לאחרי אמירת המאמר) הי' אדמו"ר נ"ע מקבל ל"יחידות" את האורחים שהיו נוסעים מיד לאחרי ר"ה (למרות היותו עייף כו'). כאשר נכנס פעם א' העסקנים החשובים (שהי' גם גביר גדול) כדי לקבל ברכת הפרידה - ביקש ממנו אדמו"ר נ"ע למלא שליחות מסויימת בעיר פטרבורג, וכאשר קיבל על עצמו למלא שליחות זו - הוציא אדמו"ר נ"ע ממגירת השולחן כמה שטרות כסף, ונתן לו עבור הוצאות הנסיעה.

הגביר הנ"ל התפלא מאד מדוע נותנים לו עבור הוצאות הנסיעה, כי הסכום דהוצאות הנסיעה (כמה עשרות רובל) הי' סכום פעוט וחסר ערך ביחס לסכומים של אלפי רובל שהי' הגביר הנ"ל נותן עבור הפעולות והעסקנות של אדמו"ר נ"ע. ומה גם שידוע מ"ש בצוואת ר' יהודה החסיד אודות הזהירות שלא להוציא ממון

והנה, יש מי שבא ב"אמתלא" [כידוע הפירוש בזה - "אמת לא", היינו, שאפילו אם אומר לכתחילה שזהו "אמת" הנה לאחרי זמן מודה הוא בעצמו שאין זה אמת - "אמת לא"] - וטוען: היות שהוא עוסק בהפצת היהדות, ויש לו מוסד חינוך שבו לומדים עשרות ילדים וילדות - כיצד יכול הוא להניח את כל הענינים בהדפסת קובץ חידושי תורה?!

ובפרט שבמקום זה ישנם ריבוי ספרים הנדפסים שיכולים ללמוד בהם - אין זה "מדבר שממה" שלולי הדפסת קובץ זה לא יהי' מה ללמוד - וישנם כאן אפילו כמה קובצים שהודפסו במקומות שונים, וא"כ, כיצד יכול הוא להניח את שאר עניניו משום שצריכים להדפיס קובץ חידושי תורה במקום זה דוקא?!

הנה על זה אומרים לו - לא זו בלבד שהדפסת הקובץ לא תגרע מאומה בשאר הפעולות, אלא אדרבה: הדפסת הקובץ תסייע בכל הפעולות דהפצת היהדות, ועד שהדבר יסייע לו בגיוס כספים עבור המוסד שלו, תמורת היותו שקוע בחובות מעל לראש!

זה - יתנו ביד רחבה ובריבוי גדול יותר ממה שהיו נותנים לולי הדפסת קובץ זה.

ובפשטות: ישנו הענין ד"חן מקום על יושביו" (סוטה מז, א), ולכן, כאשר באים ליהודי ומראים לו שהדפיסו במקום זה קובץ חידושי תורה, ובקובץ זה ישנם חידושי תורה שנכתבו ע"י הרב דמקום זה, שגר על יד ביתו, וכיו"ב, [ולא שמראים לו קובץ שנדפס בארץ הקודש - שאז טוען שזהו ענין השייך ל"בטלנים" שסומכים על "נדבות" ששולחים ממדינות אחרות, ע"י "כולל חב"ד" וכיו"ב, ואין זה שייך אליו] הרי זה פועל עליו שיתן ביד רחבה יותר.

ולכן, כדי שהנה"ב לא תבלבל לענק זה מדגישים שענין זה יסייע לו בגיוס כספים עבור המוסד שלו, כך שיוכל לצאת מכל החובות ששקוע בהם, וסברא זו תתקבל גם אצל הנה"ב.

וכאמור לעיל - אלו שעסקו בזה כבר ראו זאת בפועל ממש, ולכן, עליהם מוטל לעודד ולזרז את אלו שעדיין לא עסקו בזה באופן המתאים, ולומר להם שהדבר קל יותר ממה ששיערו בתחילה, ולא זו בלבד אלא עי"ז נוסף

במוצאי שבת ויו"ט. וכאשר הגביר הנה"ל שאל את אדמו"ר נ"ע לפשר הדבר (בצורה עדינה כמובן) ה' תוכן המענה שזהו כדי שהנה"ב לא תבלבל כו'. כי אפילו אם במקרה זה לא יהי איכפת לנה"ב, הרי יתכן שבמקרה אחר יטען הנה"ב שהדבר כרוך עם כמה הוצאות וכו', ולכן, כאשר עוסקים בענין ציבורי, צריכים לקחת את הוצאות הדרך מקופת הציבור. ומה שהוא עצמו נותן סכומים גדולים ביותר לקופה זו הרי זה ענין בפ"ע, ומשום זה צריך גם הוא לקבל את הוצאות הדרך מקופת הציבור.

ועד"ז מובן בנוגע לענייננו: כאשר הנה"ב יטען שהדפסת הקובץ כרוכה בהוצאות כספיות, והוא זקוק לכספים אלו עבור שאר פעולותיו, ונוסף לזה: אין לו פנאי לעסוק ברגע זה בהדפסת הקובץ, כי הוא צריך להפגש עם פלוני כדי לקבל ממנו כסף עבור המוסד שלו, ומי יודע אם ברגע שלאח"ז יהי פלוני במצב רוח שירצה לתת מכספו וכו' - הנה על זה אומרים לו שהדפסת הקובץ במקום זה תסייע לו בגיוס כספים מאת אנשי המקום, היינו, שכאשר יגש אליהם ובידו קובץ חידושי תורה שנדפס במקום

גם בשאר הענינים, כנ"ל.

החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה", ואז יקויים גם היעוד "תורה חדשה מאתי תצא" - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש, ובעגלא דידן.

יב. ויש להאריך בכל הענינים האמורים לעיל, ו"תן לחכם ויחכם עוד" אבל "המעשה הוא העיקר", "טאפארו-דא-פלאחו" לעסוק בכל האמור לעיל בפועל ממש, וכל המקדים וכל המרבה - הריזה משובח.

טז. . . וכל זה נוסף על האמור לעיל (ס"ו) שבשבת מודגש כללות ענין התורה כמארז"ל "דכו"ע בשבת ניתנה תורה לישראל", שזה קשור "עם מבצע תורה", וכן עם הדפסת קובצי חידושי תורה, כנ"ל (סי"א) בארוכה.

ויה"ר שההתעסקות בכל ענינים אלו תהי' באופן של חידוש - ע"ד החידוש דכללות בריאת שמים וארץ בשבת בראשית.

ומהחידוש דשבת בראשית - נזכה בקרוב ממש לקיום היעוד ד"שמים

אגרות ומענות

א

י"ט סיון, תשמ"ב

מענה¹ להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח שכתבו ע"ד המקומות שצלצלו להם ומסרו מהמדובר בהתועדות דחג השבועות, ובין השאר ע"ד הדפס קובצי חידושי תורה:

נת' בעתו. ות"ח.

י"ט סיון

נת' המצו"ב . . (מב' מקומות!) - גם ע"פ טבע כפשוטו - צ"ל קנאת

סופרים תרבה חכמה. אולי יבררו אצל הסופרים שברשימתם הנתקיים אצלם במעשה בפועל. ומתי י"ל בפועל.

[. . .] אזכיר עה"צ

ב

כ"ט אלול, ער"ה, תשמ"ב

מענה² להרב דוד ראסקין על דו"ח (בתאריך י"א אלול) בו ציין את רשימת המקומות אליהם צלצל לעוררם ע"ד הו"ל קובצי חידושי תורה.

מהיר

(1) נדפס ליקוט מענות קודש תשמ"ב מענה קעג.

(2) שם מענה רלד

לציין הבפ"מ דכהנ"ל

ער"ה תשמ"ג

ג

כ"ד תשרי, אסרו חג הסוכות, תשמ"ג

מענה³ להרב דוד ראסקין על דו"ח שכתב (בתאריך ד' תשרי) בקשר לקובצי
חידושי תורה היו"ל בכל רחבי תבל - בהמשך לדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א
בזה לאחרונה:

אסחה"ס

הנעשה בכהנ"ל עתה

ד

ז מרחשון, תשמ"ג

מענה⁴ להרב דוד ראסקין על מכתבו - בהמשך להמענה שקיבל - בו כתב
ע"ד ההתקדמות בהוצאת הקובצים דחידושי תורה בכל רחבי תבל:

נת' ות"ח

להחזיר המצו"ב

ה

שלהי טבת, תשמ"ג

מענה⁵ כללי-פרטי דימים אלו [בין השאר - להרב דוד ראסקין על דו"ח
מההשתדלות בהדפסת קובצי חידושי תורה בכמה מקומות]:

(3) ליקוט מענות קודש תשמ"ג מענה ו.

(4) שם מענה ח.

(5) שם מענה נד.

יה | תשורה מכינוס הכנה ל"א ניסן ק"ב שנה

נת' ות"ח.

ודבר בעתו -

בסמיכות לר"ח שבט - עשתי עשר חדש באחד לחדש

אזכיר עה"צ

ו

[תשמ"ב - תשמ"ג]

מענה להשליח ר' יוסף שמואל יהושע גערליצקי שכתב - בהמשך לדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחרונה ע"ד הוצאת קובצי חידושי תורה - שעומד להתחיל לעסוק בהוצאה לאור דקובץ תורני מרבני ודייני עירו תל-אביב, וכתב שישנם שני אפשרויות: (1) להו"ל מיד ע"י הבית חב"ד, או (2) לעשות זאת ע"י המועצה הדתית של תל-אביב, אף שכך מטבע הדברים יקח יותר זמן:

כדאי לחכות קצת ושיו"ל ע"י המועצ"ד

אזכיר עה"צ

ז

כ"ג כסלו, תשמ"ג

קטע ממכתב למר פינחס שיינמן יו"ר המועצה הדתית בתל-אביב:

מאשר הנני קבלת הספר כבודה של תורה ות"ח ת"ח... ויהי רצון שימלא השם משאלותם לטובה להמשיך בהוצאה לאור דקובצי תורה ובהוספה, ובפרט חידושי תורה של תושבי העיר, והרי זה אמיתית עניין יישובה של עיר (ובמיוחד) בישראל, ואמרו חז"ל אין תורה כתורת ארץ ישראל וזכות הרבים ודארץ הקודש מסייעת.

(6) שם מענה סב.

(7) יום מלכנו עמ' 329-330.

ח

י"א ניסן תשמ"ג

מענה למערכת קובץ "לגבורה של תורה" מאנטרעאל - קובץ חידושי תורה מרבני העיר - "מה שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א על מסירת הספר עם האיחולים ביום הבהיר י"א ניסן תשמ"ג" [נוסח המענה נדבק בראש הקובץ, ועוד לא נתפרסם עד עתה].

ת"ח על הברכות וכל המברך מתברך

בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר

חגה"פ כשר ושמח

אעה"צ

נת' ות"ח ודבר בעתו

ביום י"א - נשיא לבני אשר - בניסן חודש הגאולה

ביום השישי - יום שהוכפל בו כי טוב

פר' צו זירוז (ונתינת כח) מיד ולדורות

אעה"צ

הוספה

רשימה חלקית מהקובצי חידושי תורה שנדפסו בהמשך להוראת כ"ק אדמו"ר (תשמ"ב - תשמ"ג)¹

אירופא - "ויהי בישורון מלך" (י"א	ניסן תשמ"ב). (י"א ניסן תשמ"ב).
דרום אה"ק - "שער הדרום" (י"ד	אנגליא - "הדרת מלך" (י"א ניסן
קסלו תשמ"ג).	תשמ"ב).
הקריות / עכו - "קרי' נאמנה" (י"א	באסטאן, מסטשוסעס -
ניסן תשמ"ג).	"פלפולים וביאורים" (י"ב-י"ג תמוז
וואוסטר, מסטשוסעס - "תן	תשמ"ב).
לחכם" (י"א ניסן תשמ"ג).	בופולו נ.י. - "שמועה טובה" (ח"י
חולון - "קובץ חדושי תורה - שנת	אלול תשמ"ב).
השמונים" (ח"י אלול תשמ"ב).	בראזיל - "קובץ הדרת מלך" (י"א
חיפה - "הדר הכרמל" (י"א ניסן	ניסן תשמ"ב).
תשמ"ג).	בת-ים "שמים חדשים" (אלול
טורונטו, קנדה - "לגבורה של	תשמ"ב) תשמ"ב).
תורה" (י"א ניסן תשמ"ג).	גליל - "ארעא דרבנן דגליל" (כ"ד
ירושלים - "כבוד חכמים" (י"א	טבת תשד"מ).
ניסן תשמ"ב).	דיטרויט - "קובץ חידושי תורה"

1 רשימה זו היא מלבד מהקובצים שיצאו לאור בקביעות ע"י התמימים ואנ"ש ברחבי תבל.

- כפר חב"ד - "קובץ חדושי תורה" ניסן תשמ"ג).
(ח"י אלול תשמ"ב).
- נחלת הר חב"ד - "חלקנו בתורתך"
(כ"ד טבת תשמ"ג). כרמיאל - "קובץ חידושי תורה"
(י"ד שבט תשמ"ג).
- ניו דזשערזי - "עטרת חכמים"
(י"א ניסן תשמ"ג). לאס-אנדזעלעס, קאליפורניא
- "מגדול אור (ו-א)" (י"א ניסן
תשמ"ב).
- עפולה / עמק יזרעאל - "שושנת
העמקים" (י"ב-י"ג תמוז תשמ"ג). לאס-אנדזעלעס, קאליפורניא
- "מגדול אור (ו-ב)" (ח"י אלול
תשמ"ב).
- פתח-תקוה - "קובץ חדושי תורה
- פתח-תקוה" (מנ"א תשמ"ג). לוד / רמלה - "קובץ חידושי
תורה" (ער"ה תשד"מ).
- קרית גת - קובץ דברי תורה" (י"א
ניסן תשמ"ב).
- רחובות - "רחובות הנהר" (בין
המצרים תשמ"ג). מאנטרעאל, קנדה - "לגבורה של
תורה" (י"א ניסן תשמ"ב).
- שיקגו - "מאור עינים" (חשון
תשמ"ג). מילאנו, איטלי - "פלפולים
וביאורים" (י"א ניסן תשמ"ב).
- תל-אביב - "כבודה של תורה"
(ר"ח כסלו תשמ"ב). מילוואקי, וויסקנסין - "מה טובו
אוהליך" (י"ג אייר תשד"מ).
- מרוקו - "כינוס תורה הגדול" (י"א

[בסמיכות ליי"א ניסן, ה'תשמ"ב]

י א נ

מרוקו	הערות התי' ואני"ש
לונדון	
ירוש"ו	
מנטרעאל	
מריסטאון	
ונקובר	אשנב ליהדות
ונקובר	עלונים
ונקובר	מכ"ע אלף
(כאן)	לקראת שבת
קאזא	קובץ ב' פלפול התי'
סיאטל	מחי' שבועית
סיאטל	פלפול התי'
ניו הייווען	קובץ ד"ת
ירוש"ו	באהלי חנה
(רשת)	במחנה משיח
	קובץ יא ניסן
	הניצוץ
(תו"ת כאן	פלפולים

מחי' שבועית	(אור אלחנן קאָל
	כאן
ליקוטים למ"מ	פטרֶאָפּאָליס
בפרסית	כאן
באיטלקית	(כאן)
פרסומים	(רומא
	במאָניקאָ
	בבאָגאָטאָ
	בהאַרטפּרד
	קייפּטאָון
לקו"ש באנגי'	
נשי חב"ד	(מכ"ע כאן
טיימס	אַריזאָנאַ

מצילום כתי"ק. רשימה חלקית של חוברות, קונטרסים, קובצים, עלונים, פרסומים וכו' שיצאו לאור לקראת י"א ניסן ה'תשמ"ב — שנת השמונים.

יא"נ: = י"א ניסן.

מכ"ע אלף: = מכתב-עת Aleph (באנגלית).

קאזא: = קזבלקה.

מח' [=מחשבה] שבועית: עלון באנגלית — A Thought for the Week.

ד"ת: = דברי תורה.

(רשת: חב"ד באה"ק).

קובץ יא ניסן: שנת השמונים — קה"ת, תשמ"ב.

הניצוץ: מכ"ע באנגלית — The Spark (באָסטאָן).

קאָל: = קאָליפּאָרניאַ.

ליקוטים למ"מ: ללקו"ש.

מענה בפרסום ראשון

בשנת תשל"ג יצא לאור חוברת הראשונה של "פלפול התלמידים" ע"י תלמידי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש מאנטרעאל, ובער"ה תשל"ו י"ל חוברת החמישית.

בחורף תשל"ו הודיע הרב יצחק מאיר שי' גורארי' לכ"ק אדמו"ר שנמצאים באמצע הכנת קובץ נוסף לדפוס, ועדיין אין להם הכסף הדרוש להוצאה לאור ועל זה הועיל כ"ק אדמו"ר לענות:

ת"ח על הבשו"ט

מצו"ב השתתפותי ל' שקל.

ובטח י"ל י"א ניסן חג הפסח הבע"ל.

[מצורף להמענה שלח כ"ק אדמו"ר שלושים דולר (שטר אחד 10\$ שטר אחד של 5\$ וחמש שטרות של 2\$ וחמש שטרות של 1\$ והכל בשטרות "קנדה") כהשתתפותו בהוצאה לאור]

לפועל יצא הקובץ לאור לכבוד י"א ניסן ה'תשל"ו.

מוקדש לזכות

כ"ק אדמו"ר

נשיא דורנו

לרגל יום הבהיר "יא ניסן"

"מאה ועשרים שנה"

ושנוכה כבר להתראות עם כ"ק אדמו"ר

וישמיענו נפלאות מתורתו

"תורה חדשה מאתי תצא"

ותיבף ומיד ממש